

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתו הטהורה של האיש הכשר שנפטר בשם טוב מן העולם שלמה ידידיה ז"ל בן יפה תחי' רוח ה' תניחנו בגן עדן. יהי רצון שיעמוד בתפילה על כל משפחתו המורחבת לחיים טובים ומאושרים בכל המישורים מתוך בריאות ונחת אמן

992

מפיץ ראשי-דותן כהן: 054-888-39-69

אדבת ישיר אכל

לקח פרשת 'ויצא' תשפ"א כוחן האדיר של הדמעות!!!

קמתי ונסעתי לבני ברק, השעה היתה מעט אחר חצות הליל כשנכנסתי למעון שר התורה בו אור התורה שולט ביום ובלילה. פגשתי שוקד על חוק תלמודו כמו באמצע היום. הרציתי בפניו את כל הסוגיא, את צדדי המחמירים ואת שיטת הרופאים. דעתו היתה ברורה: "תמסרו לבחור שיעשה ככל אשר ציוו הרופאים ובעזרת ה' יקים בית נאמן בישראל". ברכת הצדיק לוותה להוראה החד משמעית לקיום דברי הרופאים. הרבה לאחר חצות הלילה, חזרתי לרב בצפון הארץ עם ההבטחה וההוראה. הוא מצידו העביר את הסכמתו למשפחה ומשם קמנו ונסענו בחזרה לרמב"ם בחיפה. השעה הייתה שלוש לפנות בוקר, כשנכנסנו לחדרו של הבחור שלא עצם עין כל הלילה וחיכה לבואנו. בישרנו לו על ההחלטה ועל הברכה. למחרת בבוקר הוא נכנס לחדר הטיפולים. ששה חודשי טיפול וייסורי איוב עברו על העלם הצעיר, במהלכם גם איבד את פאותיו ושיער ראשו, אך לא איבד את אמונתו מקור מחייתו. באתי לבקר באותם ימים והוא עדיין ישב ולמד על גבי מיטתו, מתחזק באמונה חרף כל ייסוריו. ידעתי כי נכונו לו ימים טובים יותר בעזרת ה'.

השבוע, כובדתי לסדר קידושין אצל אחת מתלמידות מוסדותינו 'מגדל אור'. הכלה, בת טובים, מפארי התלמידות, נישאה לבחור תלמיד חכם, בשעה טובה ומוצלחת. כמובן שלנוכח הנחיות מערכת הבריאות עקב נגיף הקורונה לא השתתפו אנשים רבים בשמחה, אך השמחה היתה מושלמת ברוך ה'. ואז רגע לפני החופה, נעמד החתן ואומר במיקרופון: "הרב גרוסמן, אני חייב לך תודה. אתה הצלת את חיי. אני הוא אותו בחור שסירב לקבל טיפול כימותרפי בבית החולים רמב"ם ואתה דאגת לי".

דמעות זלגו מעיני כל הנוכחים שעה שהעליתי את זיכרון אותם ימים והוספתי ואמרת להם: "הביטו וראו מה גדול כוחם של החכמים, מה כוח ברכתם של גדולי ישראל. הנה זכית גם להיות בריא וגם להקים בית נאמן בישראל". כתבו גורי האר"י הקדוש זיע"א: "תפילת שחרית צריך להתפלל בשמחה ותפילת ערבית בבכיה. וסימן לדבר: 'בערב ילון בכי ולבוקר רינה'. ועל כך הוסיף וכתב החיד"א הקדוש זיע"א אך בדורנו, דור יתום שכזה, הלוואי שיתפלל האדם את כל תפילותיו בבכ"י" (מורה באצבע סימן ב' אות כ"ד).

וזאת עלינו לדעת שתפילה בדמעות, אין בה שום עצבות כלל, אלא אדרבה, מתוך דביקות ואהבת ה' זולגות דמעות מעינינו. וזה נרמז בפסוק: "בשמך יגילון כל היום ובצידיקתך ירומו" ראשיתיות בכיה. ואשרי הזוכה לדמוע בתפילתו ולהעביר את הדמעות על מצחו כיון שבכך הוא מוחק את העוונות החקוקות במצחו. וכמו שאמר המלאך המגיד לרבי יוסף קארו זיע"א: "טוב ויפה אם תוריד דמעות בתפילתך ולפחות בימי שני וחמישי, ועל ידי זה יעביר את הרושם שבפניו ותזכה ותתעלה יותר". (מגיד מישרים פרשת ויקהל).

וה' יזכנו לעובדו בשמחה גדולה ורצופה עד כדי דמעות ויקבל את כל תפילותינו ברחמים וברצון ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתנו אמן.

על הפסוק בפרשתנו: "ועיני לאה רכות" אמרו חכמנו זכרונם לברכה: כיון שאנשי הדור היו אומרים: "שני בנים לרבקה ושתי בנות ללבן הארמי. הגדולה לגדול והקטנה לקטן", לפיכך חששה מאוד לאה שמא תינשא לעשו הרשע והייתה מרבה להתפלל בדמעות לה' יתברך שיבטל מעליה גזרה זאת ושתזכה להינשא ליעקב אבינו ע"ה, עד שמרוב בכיותיה נשרו ריסי עיניה והיו עיניה רכות, כאובות ובוכיות. בדמעותיה שינתה לאה את זיווגה ונישאה ליעקב אבינו ע"ה למרות שלא הייתה זיווגו והועילו לה דמעותיה שלא היה עקרה כשאר האמהות הקדושות. (עץ הדעת הטוב לרבינו חיים ויטאל זיע"א). "כוחן של דמעות גדול הוא ונשגב עד ששובר את כל הדינים. על ידי הדמעות מתבטלות כל הקליפות". (ספר רזיאל המלאך בהקדמה). גם אם הבכי אינו אלא עבור רשע גמור ועובד עבודה זרה, יש בכוחו להחיש את הישועה. כך היה עם הגר המצרית שאמרה: "אל אראה במות הילד... ותישא את קולה ותבן" ומיד קיבל ה' את תפילתה. אף על פי שישמעאל עובד עבודה זרה. תפילה בדמעות שווה בכוחה לברכה של צדיק אמת, כשם שברכתו של הצדיק מתקיימת שהרי צדיק גוזר והקב"ה מקיים, כך תפילה בדמעות של ילודי גוררת ישועה מיידית.

עד כמה? ובמה דברים אמורים?

שח הרב הגאון יצחק דוד גרוסמן שליט"א רבה של מגדל העמק: "הייתה זאת שעת ערב כשעל צג הטלפון הופיע שמו של אחד מראשי מערכת הבריאות בישראל. באותם ימים רעשה המדינה אודות בחור מבית מסורתי ששכב בבית החולים רמב"ם בחיפה לאחר שהתגלה שהמחלה הקשה מקננת בגופו אך לא הסכים בשום אופן לקבל טיפול כימותרפי. כל ניסיונות צוותי בית החולים לצד אנשי מקצוע עלו בתוהו. הנהלת בית החולים לא אמרה נואש ופנתה לבית המשפט שיורה ויכריח את הנער לקבל את הטיפול המכריע. רגע לפני משבר אמוני ומערכתי ביקשני אותה אישיות לנסות לגשר ולפשר בין הצדדים ולבדוק מה אפשר לעשות כדי להציל את חייו של הנער השוכב מיוסר בבית החולים.

קמתי ונסעתי מיד לבית החולים רמב"ם ופגשתי את הנער, עלם חמודות, יושב וקורא תהילים כשפאותיו סדורות על לחיו. שוחחתי עימו ארוכות אודות התעקשותו, ולסיום השיחה הבנתי כי הוריו אדוקים וקנאים ומתנגדים לכל טיפול כימותרפי. לא נותרו לי הרבה ברירות כי אם לצאת לנסיעה לילית למושב בצפון הארץ, לפגוש בהורים ולשמוע את חוות דעתם ולנסות להעביר את רוע הזירה. ההורים קיבלוני בסבר פנים יפות. שמעו את כל אשר יש לי ולמערכת הרפואה להציע, אך הם נשארו בשלחם, לא לטיפולים.

בסיום השיחה, שאלתי אותם מי הדמות הרוחנית שמשפיעה עליהם? הם אמרו לי. החלטתי ללכת לשים פעמי אל בית הרב. ישבתי בחדרו וסיפרתי לו על מצוקת הנער שהולך ונגמר לנגד עיני הרופאים המנבאים לו סוף לא טוב. מצידו הוא ביאר לי את שיטותיו ואמונתו ושטח בפניי את חששו כי הרפואה המודרנית רק הורגת ומקצרת ימים. יודעני ומכירני בו כי איש גדול הוא, אך לא תמיד שיטה זו מתאימה להמוני העם שבשדות. ניסיתי לומר לו כי יש מגדולי התורה הסבורים אחרת, ואכן הוא נענה ואמר כי אם מרן שר התורה הגאון רבי חיים קנייבסקי יורה לקבל את הטיפול, הוא יסכים עימו.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה זידי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

תשובה: ידידי היקר והנכבד!

א. סיפורך מרגש ומשמח מאד כאחד! אשריך שזכית לשתי ישועות
בבת אחת! אין ספק! זה כוחו של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א,
וכמוכן שאמונתך השלימה והגדולה עמדה לך.

ב. על אף שעתה הינך ביחסים טובים עם אחיך היקר, מחובתי
להתייחס לנושא כאוב זה, הגורם למחלוקות גדולות ומכלה כל
חלקה טובה מתוך חילול ה' גדול ונורא.

ג. רבים הם שזכו לחזור בתשובה ואולי היה עדיף שלא היו חוזרים
כלל וממשיכים בדרכם הקודמת, היות ונעשו הם "קיצוניים"
ומרשים לעצמם להעיר ולפגוע בכל מי שלא מתנהג כמותם,
בחושבם שבהתחזקותם הרוחנית נעשו הם "בעל הבית" על
תורתנו הקדושה וקיום מצוותיה, וכדי להצדיק את דרכם
מחפשים הם להחמיר כמה שיותר על עצמם ועל הסובבים אותם,
ובדרכם זאת ממאייסים הם על הבריות את תורתנו הנעימה, שכל
דרכיה דרכי נועם, ואינם מקרבים אלא מרחיקים, ונהרסים
והורסים ומחריבים!!!

ד. אדם זה, המחפש רק חומרות ומרבה להחמיר על עצמו, כינהו
חכמינו זכרונם לברכה "כסיל" (חולין מד עמוד א), וכולו גאוה,
ובתוקף גאוותו הגדולה אינו מקבל דעתם של אחרים גם אם הם
גדולים ממנו, ומזלזל בכבודם של הוריו, רעייתו וכל הסובבים אותו,
וכיון שגורם הוא לחילול ה' אמרו עליו חכמינו זכרונם לברכה:
"לא זכה- נעשית לו סם המוות" (יומא עב עמוד ב),
זאת אומרת: תורתנו הקדושה נעשית לו סם המוות, ולא יפטר מן
העולם אלא לאחר יסורים קשים ומרים.

ה. ואל עמנו הנפלא אכתוב: אל תתרגשו מאנשים אלו כלל! נוטלים
הם עטרה שאינם ראויים לה! דעתם המשובשת מונעת מהם לייצג
את עצמם, על אחת כמה וכמה שאינם ראויים לייצג את אבינו
שבשמים ואת תורתו הקדושה והנעימה.

חזותם החיצונית אינה מטהרת את פנימיותם הקלוקלת, אלו הם
הקוצים שבכרם (בבא מציעא פג עמוד ב), וכשם שאין להטיל דופי בכל
חיילי ישראל מחמת חייל אחד שסרח, אף על פי שאותם מדים
לובשים כולם הם, כך חזותם החיצונית של אלו אינה מייצגת כלל את
נועם דרכי תורתנו הקדושה ומקיימי מצוותיה.

ו. עיקר עבודתו ודרכו של בעל תשובה אינה אלא להיות שוחר שלום,
נוח לבריות ואוהבם ומכבדם מאד, עד שכל רואיו יגידו: "אשרי שזה
ילך, אשרי שזה גידל" (יומא פז עמוד א), ולכן חובתו לכבד ולהוקיר
מאד בעיקר את בני משפחתו (החילונים), מי לנו גדול מיעקב אבינו
עליו השלום שנענש חמורות על כך שהסתיר את דינה בתו מאחיו
עשיו, מחששו שיראנה וירצה לישאנה, וכעס עליו ה' יתברך
ואמר: "אולי אם היה עשיו נושא לאישה, היה זוכה וחוזר
בתשובה"? ונענש יעקב שהגוי שכס בן חמור ביצע בה את זממו.
זאת דרכה של תורתנו הקדושה: לאהוב באמת את כולם, ולכבדם
ולהוקירם מאד.

ז. ובקשר לישועותיך הנפלאות להן זכית בזכות רבי שמעון בר
יוחאי זיע"א, אכתוב לך נאמנה שכמעט מידי שבוע מקבל אני
מכתבים ופקסים מאנשים שזכו לניסים ונפלאות מדהימים, לא
מזמן בהיותנו בשבת במירון ניגשו אלי זוג וצרתם בפיהם שזה
כעשרים ושתיים שנים שעדיין לא זכו לפני בטן, ועלו ובאו לקברו
של רבי שמעון בר יוחאי וקיבלו על עצמם שאם יזכו לבן יקראוהו
"שמעון", ושאלתם עתה בפיהם האם יכולים הם לחזור ולבקש
תאומים? "בודאי" עניתי והוספתי: "חזרו ואימרו לו שמבקשים
אתם תאומים ומקבלים אתם על עצמכם לקרוא את שמו של
הראשון "שמעון" על שמו, ואת שם השני "אלעזר" על שם בנו",
וזה עתה נתבררתי שזכו הם לתאומים! כן ירבו!

ח. אחר כל זאת ראוי ונכון ידידי היקר שתבוא שוב לרבי שמעון בר
יוחאי להודות לו על ישועותיך הנפלאות, שהרי כשם שהזעקתוהו
בצרה, עלינו להודות לו בישועה.

ט. ברוך ה' זוכים אנחנו בכל ראש חודש לעשות במירון סיום שישה
סדרי משנה ומיד לאחר מכן עורכים סעודת מצווה וראש חודש,
"על האש", להמונים שנמצאים שם. ותמיד מתגלגלים שם סיפורי
ישועות מדהימים בכל המישורים. להצטרפות בחינם: 052-50-54-567.
י. שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב!!

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

גדלנו שני אחים ושלוש אחיות בבית דתי, כשאבא ז"ל היה
מאד מדקדק במצוות, ואילו אמא היתה פשרנית ביותר, וכל
נסיונותיו של אבא לחזק אותנו מבחינה רוחנית עלו בתוהו.
גם את מקום לימודנו בבית הספר בדרך כלל קבעה אמא, חוץ
מאחי שלמד בבית ספר חרדי כרצונו של אבא, למדנו כולנו
בבתי ספר חילוניים.

אני ואחיותי מנהלים אורח חיים חילוני לחלוטין, חלקנו
אתאיסטים, אך לאחרונה עברתי טלטלה עזה ששינתה את
השקפת עולמי, כפי שאפרט בהמשך.

איני יודע את הסיבה לכך שאחי היחיד ניתק כל קשר אתי
ועם אחיותי, ועל אף שניסיתי כמה וכמה פעמים לשוחח עמו
ולהתקרב אליו, תמיד הוא אמר לי: "כל זמן שאינך שומר
תורה ומצוות, לא יכול להיות בינינו שום קשר".

גם כשהצעתי לארח אותי בביתי ולעשות ככל דרישות
ההלכה, הן בנוגע לכלים והן בנוגע למוצרים, הוא דחה את
הצעתי על הסף כך שלא נותר לי אלא להתקשר אליו מידי
כמה חודשים לברכת "חג שמח" או "שנה טובה" ותו לא.

צר לי לכתוב זאת, אך התנהגותו הבוטה היא זאת שהוסיפה
להרחיק אותי ואת אחיותי מכל דבר שיש בו ריח של יהדות,
ולא אחת ננזפת על ידי אחיותי באומרו: "מדוע כל כך מתרפס
אתה בפניו? אם זאת ההתנהגות שדורשת היהדות, לא צריך
אותה ולא אותו!"

לפני כחמישה חודשים התחתן בני ובחתונתו הופיעו אומנים
מהשורה הראשונה, כל בני המשפחה הקרובים והרחוקים
הגיעו, חוץ מאחי שכדרכו אינו מגיע לשום אירוע משפחתי.
כחודש לאחר חתונתו בני נפצע קשה בתאונת דרכים
מחרידה, והיה מחוסר הכרה במשך שבועות ארוכים.

טובי הרופאים שהוזעקו למיטת חוליו לא הצליחו לייצב את
מצבו, ולא אחת הוזעקו מביתנו בימים ובלילות כדי להיפרד
ממנו ולאחר מכן היה מצבו משתפר.

חבר ילדות שלי התקשר אלי באחד הימים וביקש לפגושני
בדחיפות, וכיון שיש בינינו המון כבוד ואהבה עזבתי מיד את
כל עיסוקי והגעתי לפגישה, בה הוא הראה לי עלון
"אהבת ישראל" בו כתבת אודות הישועות הנפלאות להן זכו
אנשים שהגיעו להתארח ולהתפלל על קברו של רבי שמעון
בר יוחאי זיע"א במירון.

לא ידעתי מה לומר, אני שלא מקיים שום מצווה, מה לי
ולקבר של צדיק? אך חברי הטוב לא נתן לי לחשוב הרבה
ואמר: "דיברתי עם הרב (איתך) והסברתי לו שאין סיכוי
להביאך למירון, ולאחר שמסרתי לו את השמות שלך ושל בנך
הוא אמר: "הוא יסע איתך למירון! כל יהודי שנמצא בצרה
קשה, נדלק בו הניצוץ לאלוהיו". כך שברצוני לבקשך שלא
לדחות את בקשתי ולנסוע איתי כבר מחר, רק תקבע את
השעה". לא יכולתי לסרב וקבעתי לצאת למחרת בבוקר.

כבוד הרב, לא אלאה אותך בעוד פרטים חשובים מאד, אך
את החשוב ביותר אכתוב, שבהיכנסי למערת הקבר שבמירון
פגשתי את אחי צועד לקראתי בדרכו החוצה, בשניות
הראשונות היינו המומים מפגישתנו זאת, אך מיד לאחריהן
נפלנו זה על צווארו של זה תוך כדי בכי גדול, וחברי בצירוף
עוד אנשים ששהו במקום החלו להרגיענו ולהשקטנו מים.

אחי שמע לראשונה על מצבו של בני וניגש עימי לקבר,
ולאחר קריאת פרקי תהילים (שלא קראתי מימי) הנחנו
שנינו את ראשנו על הקבר וביקשנו רפואה מתוך בכי נורא.

עוד אותה יום השתפר פלאים מצבו של בני, והשיפור גבר
מיום ליום וכיום מתהלך הוא על רגליו כאחד האדם.
אז רציתי לכתוב לך שבאמת ראיתי נפלאות, בני היקר חוזר
לעצמו ומשתפר מיום ליום, ואחי חזר להיות בקשר עם כולנו
וכיום אנחנו משפחה מאוחדת ומלוכדת.
תודה רבה!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבן של כל בני הגולה

הכנס עובדיה יוסף זיע"א

*צא וראה מהמכתב הבא, אותו כתב רבינו בעצמו לר' מנחם פרוש ז"ל, מתאריך כ"ז ניסן תשי"ז עוד בעת ישב רבינו בפתח תקווה, והוא אב לכמה ילדים. והננו מעתיקים מילה במילה מעצם צילום כתב יד קודשו: "כבוד ידיד בן ידיד... הנני לאשר בזה בתודה רבה קבלת סכום עשרים וחמש לירות שהואילו להמציא לי, ולהזכיר אותי כד רחמתין (אהבת) עזיזא (חזקה), ולמרט בדם אהבה שלא יקרוש... אתמול דרשתי בשתי בתי כנסיות בשבח החינוך העצמאי והתעוררו לרשום את ילדיהם לבית הספר "שארית ישראל" של החינוך העצמאי, ומידי פעם אני משתדל לעורר את הקהל על זה.

אגב, הנני משלם בכל חודש אחת עשרה לירות בשביל בית הספר הנ"ל ובית יעקב, לבני ולבנותי, בחושבי להכניס את בני הקטן לגן, אבקש לכתוב אליהם להתחשב עימי ותודה רבה מראש, בכבוד רב".

*ערב אחד באמצע השיעור שמסר רבינו בבית המדרש שאול צדקה, הקיפוהו כמה מתלמידיו בחבילי קושיות והיה משיב להם בסבר פנים יפות. מספר הרה"ג פנחס רז שליט"א בעל ה"גנזי ברכה"- לפתע נשמע קולה של אשתו הרבנית ע"ה שצעקה בככי מעזרת הנשים: "אל תטריחו את הרב! הרב לא אכל היום כלום..." תלמידי רבינו נסערו, והתברר להם כי מרוב דוחקו לא היה לו כלום בביתו וכך יצא לשיעור כשהוא רעב. מיד התארגנו כמה מהתלמידים, ובהם סבי שיחי ונחלצו לעזרתו בכל כוחם.

זכה רבינו בסופו של דבר להבטחת הז"ל (אבות פ"ד מ"ט): "כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר".

מלבד זה שנתמנה למשרות רמות ונכבדות שהוזילו ממון רב לכיסו, נוסף על זה עשירי עולם ואילי הון חפצים היו תמיד בכל עת ובכל זמן להיטיב עימו ולהשפיע עליו מלוא כספם וזהבם. *בהקשר לכורסאות המפוארות הרבות שהיו מונחות בבית רבינו וצוק"ל בכל פינה ופינה, כידוע לכל הבאים בשערי בית רבינו. ומה פשר העניין, האם לא די בכורסה אחת או שתיים? ופיתרון החידה: עשירים רבים חפצים היו להיטיב עם רבינו לזכות שרבינו ישב על כורסתם. להגשים את רצון העשירים כולם היו צריכים למלא את כל הבית כורסאות וזה אי אפשר, אך גם לסרב לכולם אי אפשר.

טיכסו עצה והוחלט שמי שיתרום סכום עתק למוסדות התורה והחסד הרבים שהקים רבינו, יזכה להכניס כורסה אחת, וכל זה על דעת שאולי איזו פעם בשנה או יותר שיעבור רבינו באותה פינה ובדיק ירגיש צורך לשבת על אותה כורסה לכמה רגעים, כל זה היה שווה לאותו עשיר לתרום מיליון דולר ויותר לכבוד רבינו. זכה רבינו גם לכל הברכות הכתובות בתורה, לעושר, מלכות, ממשלה, וכל טוב. וכל זה לא היה מעניין את רבינו, אלא היה חש בכל רגע ורגע "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

*היו עשירים גדולים באים ומטילים ליד רבינו כיס מלא זהובים, מעטפה מלאה דולרים, אך רבינו לא היה פותח את המעטפה, ואפילו לא היה מתעניין לדעת כמה כסף היה במעטפה, אלא נוטלה מידי העשיר ומביאה על אתר לידי בניו הגאונים שבביל החזקת בתי מדרשם וישיבותיהם. רבינו, לא הביט בכסף ובהון להתענג מעט מאהבת אותם עשירים שהוזילו לידו הון רב, ולא מימש רבינו מעט את הדולרים לחוש ולדעת מה הולך למסור בידי אחרים, לא ולא, אלא קיבל מסר והלך!

לאחר פטירתו, נכנסו אברכים רבים למצוא את המכתבים הרבים שהניח בתוך הספרים. ומה נדהמו לגלות בפנים, צ'קים בעלי ערך רב שעבר זמנם... שרבינו הגדול וצוק"ל השתמש בהם לסימניות... "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

*גם כל הכבוד הגדול שהיו רוחשים לרבינו עשירי עולם ושועי הארץ, אשר היו משתדלים בכל כוחם לכבדו ולהללו הן בדיבור והן בממון, מעולם לא התפעל מכך רבינו זיע"א ותמיד היה אומר: "מתענג ונהנה אני מלימוד שורה אחת בתורתנו הקדושה יותר מכל תענוגי העולם הזה".

המשך בשבוע הבא בעז"ה...

רבן של כל בני הגולה

הכנס בן ציון אבא שאול זיע"א

*רבינו הוקיר כל כך את השיעור שמסר בשבת. זיכה מאות שומעים קבועים בדבר ה' זו הלכה. כמה הקריב עבור שיעור זה, וכמה הקריבה הרבנית. בכל יום שישו היו עוקרים דירה לגומחת חדר צרה, אוכלים אכילת עראי כל השבת, ולעיתים כשהתארחו במקום מרוחק, פוסע רגלי מקצה העיר, בגשם או בשרב, ובלבד שימסור את שיעורו. לא היה לו דבר יקר יותר מהשיעור.

אבל כשהיתה שמחה משפחתית בבית גיס רבינו ורבינו ידע שהשתתפותו בשבת חתן תשמח את הרבנית, היה נוסע וממנה ממלא מקום לשיעורו. הן חלקה של הרבנית בתורתו רב כל כך, היא סובלת דיה מסדר יומו העמוס לעיפה עד לשעות הקטנות של הלילה, וגם לאחר מכן לא מפסיק הטלפון לצלצל. גם עבור שיעור השבת מקריבה היא כל כך. מוטב שיבטל שבת אחת משיעור, כדי שיימסר שבתות הרבה! זהו ששינו: "פעמים שביטולה של תורה זהו קיומה".

אומר היה רבינו: אברכים צריכים להיות חכמים הרואים את הנולד. לדעת שאם האישה תהיה מרוצה, תניח להם להתמסר לתורה. ולפעמים מתעקשים הם על עניין פעוט ומפסידים בגינו בכפל כפליים. "לעולם יהיה אדם ערום (פיקח) ביראה", דרשו רבותינו (ברכות יז ע"א).

*פעם ביקשה הרבנית כסף. קם רבינו, ורוקן כל כיסו, פשוטו כמשמעו. שטרות, מטבעות, הכל. מובן, שלא היה זה הון רב. אמר לו אותו מקורב: "ישאיר כבודו משהו לעצמו". ענהו רבינו: "מדוע? הקדוש ברוך הוא יראה שהכיס ריק, וימלא אותו מחדש. כל זמן שיש בו, אינו ממלאו".

*קיים בפועל מאמר הז"ל: "ייכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו. שהן תלויין בו, והוא תלוי במי שאמר והיה העולם". (חולין פד ע"ב) ואולי לכך כיוונו באמרו: כבדו לנשותיכם כדי שתתעשרו (בבא מציעא נט ע"א), שאם תרוקנו עבורן כסיתכם, ישובו ויתמלאו!"

ולא רק לבני ביתו. פעם בחודשי הקיץ בבישיבה, ביקשו התלמידים לצאת לטיול. פנו לגבאי שיממן הוצאות הנסיעה, ונענו בסירוב. פנה אחד התלמידים לרבינו, ורבינו שהיה משותק בידו הימנית, נענה על אתר: "תחוב ידך בכיס מעילי העליון, והוצא ככל שתמצא!" התלמיד נרתע, מתבייש. ורבינו ז"ל: "כן, בדיק מה ששמעת!" והפטיר: "ואל תאמר לי כמה מצאת שם".

פעם לימד אבינו דיני שריפה בשבת, בעל חמה ליצלן. באין סכנת נפשות אסור לכבות, אף שזו "מלאכה שאינה צריכה לגופה" ואיסורה מדרבנן. והסביר, שאדם חייב למסור כל רכושו כדי שלא לעבור אף על איסור מדרבנן, ותיאר בצבעים חיים כיצד רואה האדם את כל רכושו עולה בלהבות, ויכול להציל את כל ניירות הערך שביטחו את עתידו ואת הנדונייה שהכין לנישואי בנותיו הבוגרות - ועומד שם נכרי שיכול לעזור, וצינור מים בידו, וממתין להוראה להפעיל את המטף ולכבות את הדליקה-מחכה רק לפקודה, למילה אחת: "כבה"! ואף זאת, איסור דרבנן: "אמירה לנכרי, שבות!" והיהודי שותק...

ישב שם בשיעור יהודי יקר, בעל רגש שחי את הדברים בדמיונו, חווה אותם, ראה את המחזה לנגד עיניו ונחרד!

"מה" התפרץ "איך אפשר, הרב! אדם יראה את כל רכושו עולה חלילה באש בשבת ובמילה אחת יוכל להצילו, וישב בשקט! ישתוק!" אף רבינו התרגש: "לא, ודאי שלא! אף אני לא אמרתי שישב בשקט ושתוק, אלא יקים וירקוד! ישיר ויזמר בשבח לאל שזימן לידו קיום מצוות: "ואהבת את ה' אלוהיך" (דברים ה, ו) "בכל מאודך", בכל ממונך [ברכות נד ע"א]! רבי עקיבא שמח כשזכה לקיים מצוות "בכל נפשך" [שם סא ע"ב] ולמסור נפשו למען בוראו, נשמח אנו שלפחות זכינו למסור את ממונו למען כבוד שמו יתברך!"

ורבינו המשיך: "תאמינו לי, אם בשבת אבוא, ואראה שביתי עולה באש, לא ארגיש כלום! אין שום חשש שאומר למישהו לכבות. ה', הוא ששלח את האש. ואם אפעל נגד רצונו, ואכבה, האם ארוויח משהו? הרי ימצא את המקום לגבות כהנה וכהנה. גם להשלים את נזקי השריפה וגם להעניש על כיבויה.

"לא ארגיש כלום" ויותר נכון: ארגיש וארגיש, כי יד ה' עושה זאת! ואולי גם זו הזדמנות לשמחה. הן זימן הא-ל לידו קיום מצוות: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל מאודך"- בכל ממונך! מצוה זו מזדמנת לאדם אולי פעם בחיים ואשרי הזוכה להתעשת באותו רגע ולהמיר את כל ממונו באהבת ה' יתברך.

המשך בשבוע הבא בעז"ה...

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרובי זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!

וזאת לעדות!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמחת חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

בברכת

רפואה שלימה ומיידית

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-50-54-567.

בלוס אנג'לס: יפעת - 8184-449-323-1 (180\$ כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חרירי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו, דוד אטיאס הי"ו, זורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מזל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

בימים אלו שוהה מרת אמנו שתחי' בבית הרפואה הדסה עין כרם לאחר שעברה ניתוח בצוואר הירך.

כיון שכך הנני מגיע בכל יום לבית הרפואה ובמשך שעות רבות שוהה אני במחיצתה ומשתדל להקל עליה בכל יכולתי. בימים האחרונים הורשתי להושיב את אמי מורתי שתחי' על כיסא גלגלים ולטייל עימה בקומת הכניסה שבבניין דוידסון בה ממוקם המרכז המסחרי על כל התנויות שבו.

בטיולנו היומי ניגשים אלינו חולים רבים המבקשים ברכה לרפואה, להקלה בכאבים, להצלחה בניתוח, לחיים ללא ייסורים. כל כך קשה לראות את צערם הגדול של החולים עליהם נמנים אנשים, נשים וטף הסובלים ייסורים קשים. משתדל אני בכל כוחי לברכם ולעודדם שיבואו ימים טובים יותר בהם תהא בריאותם איתנה וללא כאבים.

חלקם מקבלים את הדברים בשמחה רבה ומתעודדים וממשיכים בדרכם, אך חלקם נמצאים על סף ייאוש, עיניהם כבויים ודומעות והלב מתפחלץ מסבלם.

נזכרתי בהרגלו של מור אבינו זלה"ה שהיה טורח מאוד לבקר חולים ואף כשהיה צריך לנסוע לשם כך מעיר לעיר, היה מזדרז לעשות זאת בנסיעות באוטובוסים ללא רכב. באחד הימים כשהתכוון לנסוע מחוץ לעיר לשם ביקור חולה, שאלנו אותו: "מדוע אתה טורח כל כך? והלא די בכך שתתקשר אליו ותעודד אותו בטלפון"!!

מור אבינו זלה"ה ענה: "הפתגם אומר 'אין העשיר מרגיש בצערו של העני' ועל אותו משקל אפשר להוסיף ולומר: 'אין הבריא מרגיש בצערו של החולה', על אף שברור לי שהחולה ישמח לקבל ממני שיחת טלפון, הרי שבודאי ישמח כפל כפליים לראותני טורח ומגיע לביתו כדי לבקר".

אולי זה המקום לבקש, לזעוק ולהתחנן לפני כל אחינו בני ישראל: אנא ואנא!! היכנסו לבקר את החולים בבתי החולים שבעירכם! לא צריך להיות חבר של החולה כדי לבקר. כל יהודי שמגיע ומאיר את פניו לחולה ומאחל לו רפואה שלימה ושואלו: "האם ברצונך שאביא לך דבר מה?" הרי זה מחייה את החולה.

צר לי מאוד לומר זאת אך בעיני ראיתי חולים שבמשך כל היום לא מגיע אף אדם לבקרם ובהיכנסי אליהם מיד הזדקפו וישבו על המיטה ולאחר ביקור של דקות קצרות הודו לי מאוד על כך כשהאור הוצת שוב בעיניהם.

זהו שדרש רבי עקיבא ואמר: "כל הנמנע מלבקר את החולה, הרי זה שופך דמים, וכל המבקר הרי זה מחייה את נפשו".

תנצב"ה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

'טיפ יומי' שחבל לפספס!!

שילחו במסדרון את המילה 'הצטרפות' לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנהג
מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת
התפילה או בשעת הדרשה בעלון

זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עליו
ברכה וטובה וכל טוב.

ידב
צנעים אמיתיים

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ועמי תלואים..."

זמני הדלקת נרות: ירושלים: 16:00 [16:20]	סוף זמן ק"ש: ירושלים: 8:17	מנחה גדולה: ירושלים: 11:57	צאת השבת: ירושלים: 17:14	רבנו-תם: ירושלים: 17:52
תל אביב: 16:15	תל אביב: 8:19	תל אביב: 11:58	תל אביב: 17:15	תל אביב: 17:48
חיפה: 16:06	חיפה: 8:19	חיפה: 11:58	חיפה: 17:13	חיפה: 17:48
אילת: 16:11	אילת: 8:15	אילת: 11:58	אילת: 17:19	אילת: 17:52
באר שבע: 16:19	באר שבע: 8:18	באר שבע: 11:58	באר שבע: 17:16	באר שבע: 17:52